HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

15 octombrie 2020*

„Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Articolul 78 – Articolul 236 alineatul (1) – Procedura de import – Revizuirea declarației vamale – Politică comercială – Antidumping – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/82 – Taxă antidumping definitivă – Angajamente de preț – Scutire – Articolul 2 alineatul (1) – Condiție privind prezentarea unei facturi conforme cu angajamentul – Nemenționarea unui element prevăzut în anexa la Regulamentul de punere în aplicare 2015/82”

În cauza C-543/19,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Finanzgericht Hamburg (Tribunalul Fiscal din Hamburg, Germania), prin decizia din 1 iulie 2019, primită de Curte la 16 iulie 2019, în procedura

Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG

împotriva

Hauptzollamt Hamburg,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul M. Vilaras (raportor), președinte de cameră, domnii N. Piçarra, D. Šváby și S. Rodin și doamna K. Jürimäe, judecători,

avocat general: domnul G. Hogan,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG, de J. Sparr și S. Pohl, Rechtsanwälte;

– pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de G. Albenzio, avvocato dello Stato;

– pentru Comisia Europeană, inițial de T. Maxian Rusche și N. Kuplewatzky, iar ulterior de T. Maxian Rusche, K. Blanck și A. Demeneix, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 9 iulie 2020,

* Limba de procedură: germana.

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/82 al Comisiei din 21 ianuarie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză, ca urmare a unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor efectuată în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului și a unor reexaminări intermediare parțiale efectuate în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO 2015, L 15, p. 8).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG, pe de o parte, și Hauptzollamt Hamburg (Biroul Vamal Principal din Hamburg, Germania) (denumit în continuare „biroul vamal”), pe de altă parte, în legătură cu o cerere de scutire totală de taxa antidumping impusă pentru neprezentarea unor facturi conforme cu angajamentul, în sensul articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Codul vamal

3 Articolul 62 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 (JO 2013, L 269, p. 1) (denumit în continuare „Codul vamal”), prevede:

„(1) Declarațiile scrise se fac pe un formular corespunzător modelului oficial recomandat în acest scop. Ele se semnează și conțin toate detaliile necesare aplicării dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile.

(2) Declarația trebuie însoțită de toate documentele solicitate pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile.”

4 Articolul 68 din acest cod prevede:

„Pentru verificarea declarațiilor pe care le-au acceptat, autoritățile vamale pot:

(a) efectua un control al documentelor care fac obiectul declarației și al documentelor de însoțire. Autoritățile vamale pot solicita declarantului să prezinte și alte documente în scopul verificării acurateței datelor de referință din declarație;

[…]”

5 Potrivit articolului 77 din codul menționat:

„(1) Atunci când declarația vamală este întocmită printr-o tehnică de prelucrare a datelor în sensul articolului 61 litera (b) sau printr-o declarație verbală sau orice alt document în sensul articolului 61 litera (c), articolele 62-76 se aplică *mutatis mutandis* fără a aduce atingere principiilor stabilite în acestea.

(2) Atunci când declarația vamală este întocmită printr-o tehnică de prelucrare a datelor, autoritățile vamale pot permite ca documentele însoțitoare prevăzute la articolul 62 alineatul (2) să nu fie depuse împreună cu declarația. În acest caz, documentele se păstrează la dispoziția autorităților vamale."

6 Articolul 78 din același cod are următorul cuprins:

„(1) Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

[…]

(3) Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun."

7 Articolul 201 alineatul (1) din Codul vamal prevede:

„O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import

[…]"

8 Articolul 236 alineatul (1) din acest cod prevede:

„Drepturile de import sau de export se rambursează în măsura în care se stabilește că, în momentul în care au fost plătite, valoarea acestor drepturi nu era datorată legal sau că valoarea lor a fost înscrisă în evidența contabilă contrar dispozițiilor articolului 220 alineatul (2).

Se procedează la remiterea drepturilor de import sau export în măsura în care se stabilește că, la momentul când au fost înscrise în evidența contabilă, valoarea acestor drepturi nu era datorată legal sau că valoarea lor a fost înscrisă în evidența contabilă contrar articolului 220 alineatul (2).

[…]"

Reglementarea antidumping

– Regulamentul de punere în aplicare 2015/82

9 Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 a succedat Regulamentului (CE) nr. 1193/2008 al Consiliului din 1 decembrie 2008 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxelor provizorii la importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză (JO 2008, L 323, p. 1).

10 Potrivit considerentelor (183), (184) și (186) ale Regulamentului de punere în aplicare 2015/82:

„(183) Comisia, prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/87 [a Comisiei din 21 ianuarie 2015 de acceptare a unui angajament oferit în cadrul procedurii antidumping privind importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză (JO 2015, L 15, p. 75)], a acceptat aceste oferte de angajament noi care înlocuiesc angajamentele în vigoare. Noile oferte de angajament elimină efectele prejudiciabile ale dumpingului și limitează la un nivel suficient riscul de circumvenție.

(184) În vederea monitorizării eficiente de către Comisie și autoritățile vamale a conformității societăților cu angajamentele luate, atunci când se solicită autorității vamale punerea în liberă circulație, scutirea de taxa antidumping este condiționată de:

(i) prezentarea unei facturi conforme cu angajamentul, care este o factură comercială conținând cel puțin informațiile și declarația prevăzute în anexă;

[…]

(186) Importatorii ar trebui să aibă în vedere faptul că datoria vamală poate lua naștere, ca risc comercial normal, în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație, așa cum este descris în considerentele (184) și (185), chiar dacă Comisia a acceptat un angajament oferit de producătorul de la care aceștia au cumpărat în mod direct sau indirect.”

11 Potrivit articolului 1 alineatul (2) din acest regulament de punere în aplicare, nivelul taxei antidumping definitive aplicabile prețului net, franco frontieră a Uniunii Europene, înainte de aplicarea taxei, este stabilit la 33,8 % în ceea ce privește acidul citric și citrat trisodic dihidrat fabricat de Weifang Ensign Industry Co. Ltd (denumită în continuare „Weifang”), cu sediul în China.

12 Articolul 1 alineatul (4) din regulamentul de punere în aplicare menționat are următorul cuprins:

„Cu excepția cazului în care se prevede altfel, se aplică dispozițiile relevante în vigoare în materie de taxe vamale.”

13 Articolul 2 din același regulament de punere în aplicare prevede:

„(1) Importurile declarate pentru punerea în liberă circulație, facturate de societăți ale căror angajamente au fost acceptate de Comisie și ale căror denumiri figurează în Decizia de punere în aplicare [2015/87], sunt scutite de taxa antidumping instituită de articolul 1, cu condiția ca:

(a) importurile să fie fabricate, transportate și facturate direct de societățile în cauză primului client independent din Uniune, precum și

(b) astfel de importuri să fie însoțite de o factură conformă cu angajamentul, care este o factură comercială conținând cel puțin elementele și declarația menționate în anexa la prezentul regulament, precum și

(c) mărfurile declarate și prezentate la vamă să corespundă exact descrierii din factura conformă cu angajamentul.

(2) Se instituie o datorie vamală în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație:

(a) ori de câte ori se constată faptul că, în ceea ce privește importurile menționate la alineatul (1), una sau mai multe dintre condițiile menționate în alineatul respectiv nu sunt îndeplinite […]”

14 Anexa la Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 enumeră elementele care trebuie să figureze în factura comercială care însoțește vânzările societăților către Uniune de mărfuri care sunt supuse angajamentului. Printre aceste elemente figurează, la punctul 9 din enumerarea respectivă, și numele persoanei responsabile din partea societății care a emis factura comercială și următoarea declarație semnată:

„Subsemnatul certific prin prezenta faptul că vânzarea pentru export direct către Uniunea Europeană a mărfurilor descrise în prezenta factură se efectuează în cadrul și conform termenilor Angajamentului asumat de [SOCIETATEA] și acceptat de Comisia Europeană prin Decizia de punere în aplicare [2015/87]. Declar că informațiile înscrise în prezenta factură sunt complete și corecte."

15 Conform articolului 3 din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82, acesta a intrat în vigoare la 23 ianuarie 2015.

– *Decizia de punere în aplicare 2015/87*

16 Considerentul (11) al Deciziei de punere în aplicare 2015/87 menționează:

„Pentru a permite Comisiei să monitorizeze eficient respectarea angajamentelor de către societăți, atunci când cererea de punere în liberă circulație în temeiul angajamentelor este prezentată autorităților vamale competente, scutirea de taxa antidumping va fi condiționată de prezentarea unei facturi care trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute în anexa la Regulamentul de punere în aplicare [2015/82]. Aceste informații sunt, de asemenea, necesare pentru a permite autorităților vamale să verifice cu suficientă precizie dacă transporturile corespund documentelor comerciale. În cazul în care o astfel de factură nu este prezentată sau în cazul în care celelalte condiții stipulate de regulamentul de punere în aplicare menționat anterior nu sunt îndeplinite, trebuie plătit nivelul corespunzător de taxă antidumping."

17 În conformitate cu articolul 1 din această decizie de punere în aplicare, angajamentul societății Weifang, societatea chineză exportatoare a mărfurilor în discuție în litigiul principal, a fost acceptat.

18 Articolul 2 din decizia de punere în aplicare menționată precizează că Decizia 2008/899/CE a Comisiei din 2 decembrie 2008 de acceptare a unui angajament oferit în cadrul procedurii antidumping privind importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză (JO 2008, L 323, p. 62) se abrogă.

19 În conformitate cu articolul 3 din Decizia de punere în aplicare 2015/87, aceasta a intrat în vigoare la 23 ianuarie 2015.

Dreptul german

20 Articolul 8a din Zollverordnung (Regulamentul vamal), în versiunea aplicabilă litigiului principal, intitulat „Participarea la transmiterea electronică a datelor", are următorul cuprins:

„Ministerul Federal al Finanțelor stabilește, prin intermediul unor instrucțiuni procedurale, condițiile […] în care formalitățile care trebuie îndeplinite în scris sunt efectuate prin tehnici de prelucrare a datelor […] Participantul este obligat să respecte condițiile și modalitățile stabilite în instrucțiunile procedurale."

21 Punctul 3.1.2 din Verfahrensanweisung zum IT-Verfahren ATLAS (Instrucțiuni procedurale privind tehnica de prelucrare a datelor ATLAS), în versiunea aplicabilă litigiului principal, intitulat „Prezentarea de documente în cadrul furnizării de date de către participant”, prevede:

„(1) În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Codul vamal, participantului îi este permis, cu ocazia furnizării datelor sale, să nu prezinte documentele referitoare la declarațiile vamale prevăzute la alineatul (2). Cu toate acestea, participantul trebuie să păstreze aceste documente la dispoziție și să le prezinte, de la caz la caz, la cererea funcționarului însărcinat cu vămuirea.

(2) În principiu, există posibilitatea neprezentării următoarelor documente:

– toate documentele comerciale (facturi comerciale, facturi referitoare la navlu etc.) […]”

Litigiul principal și întrebările preliminare

22 Prin contractele din 9, 13 și 15/16 ianuarie 2015, reclamanta din litigiul principal și Weifang au convenit cu privire la livrarea în Uniune a 360 de tone de acid citric la prețul de 884,70 euro pe tonă.

23 Printr-un e-mail din 22 ianuarie 2015, Comisia i-a informat pe avocații societății Weifang cu privire la publicarea, în ziua respectivă, a Regulamentului de punere în aplicare 2015/82 și a Deciziei de punere în aplicare 2015/87 în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

24 La 30 ianuarie 2015, Weifang a expediat cele 360 de tone de acid citric.

25 Prin 12 declarații vamale din 10 și 11 martie 2015 efectuate prin intermediul unei tehnici de prelucrare a datelor, reclamanta din litigiul principal a declarat importul acestor mărfuri în vederea punerii lor în liberă circulație, indicând trei facturi emise de Weifang, din data de 29 ianuarie 2015.

26 Înainte de a acorda liberul de vamă pentru mărfuri, biroul vamal a solicitat prezentarea acestor facturi care cuprindeau, toate, o declarație care, deși era analogă celei prevăzute la punctul 9 din enumerarea din anexa la Regulamentul de punere în aplicare 2015/82, nu făcea totuși referire la Decizia de punere în aplicare 2015/87, ci la Regulamentul nr. 1193/2008 și la Decizia 2008/899.

27 Certificatele de angajament de export conform prezentate în susținerea facturilor amintite menționau de asemenea această din urmă decizie.

28 Din moment ce facturile prezentate nu făceau referire la Decizia de punere în aplicare 2015/87, biroul vamal a refuzat să acorde o scutire de taxa antidumping și a supus importurile taxei antidumping generale de 42,7 %.

29 Reclamanta din litigiul principal a formulat opoziție împotriva deciziilor de respingere a cererii sale de rambursare a taxelor antidumping, prezentând trei facturi conforme cu angajamentul corectate, având data de 29 ianuarie 2015, care menționau Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 și Decizia de punere în aplicare 2015/87.

30 Prin decizia din 7 iunie 2016, biroul vamal a admis cererea reclamantei din litigiul principal prin care aceasta solicita, cu titlu subsidiar, să i se aplice nivelul individual al taxei antidumping.

31 Prin decizia din 13 iunie 2016, biroul vamal a respins cererea de scutire de taxa antidumping, întemeindu-se pe faptul că facturile prezentate cu declarația în vederea punerii în liberă circulație a mărfurilor importate nu îndeplineau condițiile de formă prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82, întrucât menționau Decizia 2008/899 în locul Deciziei de punere în aplicare 2015/87.

32 Biroul vamal a susținut că, la data acceptării declarației vamale, Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 era în vigoare și că, pentru a se obține scutirea de taxa antidumping, era esențial să fie menționat în facturi temeiul juridic corect.

33 La 18 iulie 2016, reclamanta din litigiul principal a introdus o acțiune la instanța de trimitere, Finanzgericht Hamburg (Tribunalul Fiscal din Hamburg, Germania), pentru a obține rambursarea, în conformitate cu articolul 236 din Codul vamal, a taxei antidumping care îi fusese impusă.

34 În acest scop, ea susține, în temeiul Hotărârii din 12 octombrie 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754), că era posibil să se efectueze controlul declarației vamale în conformitate cu articolul 78 din acest cod. Ea consideră că acest articol autorizează prezentarea *a posteriori* a unor documente și că prezența unor elemente eronate într-o declarație vamală nu are niciun efect atunci când este posibil să se stabilească împrejurările de fapt în cadrul unui control al declarației respective efectuat în conformitate cu acest articol. Ea arată că biroul vamal însuși admite că un control al documentelor nu intervine decât după acceptarea unei asemenea declarații.

35 Reclamanta din litigiul principal consideră că, pentru a se stabili dacă sunt îndeplinite condițiile de scutire de taxa antidumping, trebuie să se ia în considerare momentul încheierii contractului de cumpărare a mărfurilor, care a avut loc, în speță, în luna ianuarie 2015, în funcție de prețurile minime de import comunicate de Comisie în luna decembrie 2014.

36 Potrivit biroului vamal, cauza principală se distinge de cea în care a fost pronunțată Hotărârea din 12 octombrie 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754), care privea o taxă antidumping specifică întreprinderii în discuție în acea cauză. Acesta subliniază că articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 impune în mod expres ca factura conformă cu angajamentul să fie depusă la data acceptării declarației vamale. El arată că, deși, în temeiul articolului 77 alineatul (2) din Codul vamal, documentele relevante pentru o asemenea declarație pot să nu fie depuse împreună cu aceasta, ele trebuie totuși să fie păstrate la dispoziția autorităților vamale, așa cum prevăd instrucțiunile procedurale privind tehnica electronică ATLAS. Biroul vamal deduce de aici că controlul scutirii de taxa antidumping trebuie să se facă pe baza facturii menționate în declarația vamală.

37 Instanța de trimitere arată că noul angajament asumat de Weifang, concretizat prin Decizia de punere în aplicare 2015/87, era valabil la momentul importului mărfurilor în discuție în litigiul principal.

38 Aceasta ridică problema dacă facturile depuse în cadrul controlului declarației vamale îndeplinesc condițiile articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 pentru a fi considerate facturi conforme cu angajamentul, deși condițiile de formă de la punctul 9 din enumerarea care figurează în anexa la acest regulament de punere în aplicare nu sunt, în mod evident, îndeplinite.

39 Instanța de trimitere ridică însă problema incidenței principiului proporționalității, potrivit căruia o normă în materie de taxă antidumping ar trebui să fie interpretată ținându-se seama de contextul său și de obiectivele reglementării din care face parte, nefiind obligatoriu ca o excepție să fie interpretată în mod restrictiv decât în măsura în care acest lucru este necesar pentru atingerea obiectivelor sale.

40 Astfel, în speță, ar fi disproporționat să se refuze scutirea de taxa antidumping.

41 Pe de altă parte, instanța de trimitere consideră că articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 nu indică în mod explicit momentul la care trebuie să fie prezentate facturile conforme cu angajamentul.

42 Ea apreciază că depunerea unei declarații vamale prin intermediul unor tehnici de prelucrare a datelor implică faptul că momentul acceptării acestei declarații nu poate fi ultimul moment pentru prezentarea documentelor respective, întrucât dispozițiile în vigoare referitoare la tehnicile amintite prevăd numai că acestea se păstrează la dispoziția autorităților vamale.

43 Prin urmare, instanța de trimitere consideră că articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 poate fi înțeles în sensul că nu stabilește decât momentul instituirii datoriei vamale.

44 Aceasta precizează că din principiul proporționalității s-ar putea deduce că anumite mențiuni dintr-o factură conformă cu angajamentul, precum cele în discuție în litigiul principal, pot să fie adăugate sau corectate *a posteriori*, în măsura în care obiectivul urmărit de reglementarea antidumping poate încă să fie atins.

45 Ea stabilește o analogie cu interpretarea dată de Curte articolului 78 din Codul vamal în Hotărârea din 12 octombrie 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754), potrivit căreia economia acestui articol constă în alinierea procedurii vamale la situația reală.

46 În aceste împrejurări, Finanzgericht Hamburg (Tribunalul Fiscal din Hamburg) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Trebuie considerat că, în condițiile din litigiul principal, scutirea de la aplicarea taxei antidumping în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare […] 2015/82, instituită prin articolul 1 din acest regulament, este exclusă ca urmare a faptului că într-o factură conformă cu angajamentul în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (b) din acest regulament nu se menționează Decizia de punere în aplicare […] 2015/87 menționată la punctul 9 din anexa la același regulament, ci Decizia 2008/899[…]?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: o factură conformă cu angajamentul care îndeplinește condițiile prevăzute în anexa la Regulamentul de punere în aplicare […] 2015/82 poate fi prezentată în cadrul unei proceduri de rambursare a taxelor antidumping pentru a obține scutirea de la aplicarea taxei antidumping instituită la articolul 1 din acest regulament, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din același regulament?”

Procedura în fața Curții

47 Ca urmare a epidemiei de COVID-19, ședința în fața Curții prevăzută pentru 6 mai 2020 a fost anulată.

48 În consecință, prin decizia din 20 aprilie 2020, întrebările la care părțile fuseseră invitate să răspundă în ședință s-au transformat în întrebări scrise.

49 Astfel, reclamanta din litigiul principal, guvernul italian și Comisia au fost în măsură să ia poziție cu privire la toate chestiunile ridicate de trimiterea preliminară.

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

50 Prin intermediul primei întrebări formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 trebuie să fie interpretat în sensul că importurile de mărfuri pot fi scutite de taxa antidumping instituită la articolul 1 din acest regulament de punere în aplicare atunci când factura conformă cu angajamentul necesară pentru

obținerea unei asemenea scutiri nu menționează, în declarația prevăzută la punctul 9 din enumerarea care figurează în anexa la regulamentul de punere în aplicare amintit, Decizia de punere în aplicare 2015/87, ci Decizia 2008/899.

51 Din jurisprudența Curții rezultă că scutirile de taxe antidumping și de taxe compensatorii nu pot fi acordate decât în anumite condiții, în cazuri expres prevăzute, și constituie astfel excepții de la regimul normal al taxelor antidumping și al taxelor compensatorii. Dispozițiile care prevăd asemenea scutiri sunt, prin urmare, de strictă interpretare (Hotărârea din 22 mai 2019, Krohn & Schröder, C-226/18, EU:C:2019:440, punctul 46 și jurisprudența citată).

52 Trebuie amintit de asemenea că mențiunea din decizia de punere în aplicare prin care un angajament a fost acceptat de Comisie prezintă o importanță aparte în contextul unui regulament de punere în aplicare care permite scutirea de taxa antidumping ca urmare a unui asemenea angajament, în măsura în care aceasta le permite autorităților vamale să verifice la momentul faptelor că sunt întrunite toate cerințele referitoare la scutirea de taxele antidumping și de taxele compensatorii vizate (Hotărârea din 22 mai 2019, Krohn & Schröder, C-226/18, EU:C:2019:440, punctul 55).

53 Or, articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 prevede că importurile declarate pentru punerea în liberă circulație, facturate de societăți ale căror angajamente au fost acceptate de Comisie și ale căror denumiri figurează în Decizia de punere în aplicare 2015/87, sunt scutite de taxa antidumping instituită la articolul 1 din acest regulament de punere în aplicare, cu condiția să fie însoțite de o factură conformă cu angajamentul, care este o factură comercială conținând cel puțin elementele și declarația menționate în anexa la regulamentul amintit.

54 În această privință, punctul 9 din enumerarea din anexa la Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 precizează că, în această factură comercială întocmită de societatea care și-a asumat asemenea angajamente, trebuie să figureze o declarație semnată de persoana responsabilă din partea acesteia, potrivit căreia „vânzarea pentru export direct către [Uniune] a mărfurilor descrise în prezenta factură se efectuează în cadrul și conform termenilor Angajamentului asumat de [SOCIETATEA] și acceptat de [Comisie] prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/87”.

55 Astfel, din modul de redactare a acestor dispoziții reiese că scutirea de taxa antidumping în favoarea importurilor facturate de societăți ale căror angajamente au fost acceptate de Comisie este, printre altele, subordonată condiției de formă ca declarația care trebuie să figureze în factura comercială care însoțește mărfurile declarate pentru punerea în liberă circulație să menționeze că această factură respectă termenii angajamentului asumat de societatea exportatoare, astfel cum a fost acceptat prin Decizia de punere în aplicare 2015/87.

56 În ceea ce privește contextul său, articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 enunță una dintre condițiile în funcție de care este acordată scutirea de taxa antidumping instituită la articolul 1 din acest regulament de punere în aplicare atunci când importurile provin de la una dintre societățile ale căror angajamente de prețuri minime la import au fost acceptate de Comisie.

57 Articolul 2 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de punere în aplicare menționat prezintă consecințele lipsei uneia dintre condițiile enumerate la articolul 2 alineatul (1) din același regulament de punere în aplicare, precizând că se instituie o datorie vamală în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație ori de câte ori se constată că, în ceea ce privește importurile menționate la alineatul (1), una sau mai multe dintre condițiile menționate nu sunt îndeplinite.

58 În ceea ce privește finalitatea sa, regimul de scutire prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 și condițiile pe care le stabilește au ca obiect, așa cum reiese din considerentele (183) și (184) ale acestuia și după cum a arătat domnul avocat general la punctul 36 din concluziile sale, pe de o parte, să elimine efectele prejudiciabile ale dumpingului,

scutind de taxa antidumping prevăzută de acest regulament de punere în aplicare anumite societăți exportatoare atunci când s-au angajat să vândă produsul, supus în mod normal unei asemenea taxe antidumping, la un preț minim în Uniune și, pe de altă parte, să limiteze riscul de circumvenție a regulamentului de punere în aplicare menționat, prin supunerea acestor societăți la un anumit număr de obligații, astfel încât atât importatorul produsului respectiv, cât și autoritățile vamale ale statelor membre să poată stabili că un anumit import corespunde efectiv unui angajament al uneia dintre aceste societăți, identificată în Decizia de punere în aplicare 2015/87.

59 În consecință, regimul de scutire menționat și condițiile sale nu au ca obiect protejarea intereselor unui anumit importator, ci efectiv asigurarea unei protecții împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping prejudiciabil intereselor întreprinderilor Uniunii, pentru a combate concurența neloială rezultată din acesta.

60 Astfel, rezultă dintr-o interpretare atât literală, cât și contextuală și teleologică a Regulamentului de punere în aplicare 2015/82 că nemenționarea Deciziei de punere în aplicare 2015/87 pe factura prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din acest regulament de punere în aplicare interzice importatorului produsului vizat de acest regulament de punere în aplicare să beneficieze de scutirea de taxa antidumping prevăzută la articolul 2 alineatul (1) din același regulament de punere în aplicare, întrucât o asemenea factură nu este „conformă cu angajamentul”, în sensul celei dintâi dintre aceste dispoziții.

61 În speță, din elementele dosarului de care dispune Curtea reiese că facturile prezentate la momentul depunerii declarațiilor vamale pentru mărfurile în discuție în litigiul principal în vederea punerii lor în liberă circulație, și anume la 10 și 11 martie 2015, nu menționau Decizia de punere în aplicare 2015/87 de acceptare a angajamentelor oferite de anumiți producători-exportatori chinezi, printre care și cel care a exportat aceste mărfuri, decizie care intrase în vigoare, în conformitate cu articolul 3 din aceasta, la 23 ianuarie 2015. Având în vedere ceea ce precedă, asemenea facturi nu sunt „facturi conforme cu angajamentul”, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82.

62 În plus, faptul că Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 și Decizia de punere în aplicare 2015/87 au intrat în vigoare cu una sau două săptămâni după semnarea contractelor de vânzare, dar cu o săptămână înainte de expedierea produsului în cauză dintr-o țară terță către Uniune nu poate avea incidență asupra considerației de la punctul precedent. Astfel, începând de la data intrării în vigoare a acestor instrumente juridice, societățile exportatoare sunt obligate să respecte condițiile stabilite de noua reglementare pentru a putea beneficia de regimul de scutire ca urmare a angajamentelor acceptate de Comisie, cu atât mai mult într-o situație în care Comisia a informat societatea exportatoare în discuție cu privire la adoptarea acestei noi reglementări, chiar înainte de intrarea sa în vigoare.

63 În consecință, este necesar să se răspundă la prima întrebare că articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 trebuie să fie interpretat în sensul că importurile de mărfuri nu pot fi scutite de taxa antidumping instituită la articolul 1 din acest regulament de punere în aplicare atunci când factura necesară pentru obținerea unei asemenea scutiri nu menționează, în declarația prevăzută la punctul 9 din enumerarea care figurează în anexa la regulamentul de punere în aplicare amintit, Decizia de punere în aplicare 2015/87, ci Decizia 2008/899.

Cu privire la a doua întrebare

64 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă o factură conformă cu angajamentul, care conține toate elementele enumerate în anexa la Regulamentul de punere în aplicare 2015/82, poate fi prezentată, în scopul obținerii scutirii prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din acest regulament de punere în aplicare, în cadrul procedurii instituite la articolul 236 din Codul vamal, inițiată în vederea rambursării taxelor antidumping.

65 În această privință, trebuie arătat că, în conformitate cu articolul 236 alineatul (1) din Codul vamal, drepturile de import sau de export se rambursează în măsura în care se stabilește că, în momentul în care au fost plătite, valoarea acestor drepturi nu era datorată legal.

66 În plus, articolul 78 din acest cod instituie o procedură care permite autorităților vamale să modifice, din oficiu sau la cererea declarantului, declarația vamală după acordarea liberului de vamă pentru mărfurile cuprinse în această declarație, cu alte cuvinte ulterior acesteia.

67 Cu toate acestea, din jurisprudența Curții reiese că reglementarea vamală în ansamblul său, astfel cum este concretizată în special în Codul vamal, nu este aplicabilă taxelor antidumping sau taxelor compensatorii decât dacă regulamentele de instituire a unor astfel de taxe prevăd aceasta (Hotărârea din 22 mai 2019, Krohn & Schröder, C-226/18, EU:C:2019:440, punctul 33).

68 Prin urmare, trebuie să se stabilească dacă dispozițiile Regulamentului de punere în aplicare 2015/82 prevăd o derogare de la reglementarea vamală sau dacă, dimpotrivă, în temeiul acestor dispoziții, este posibil ca un importator să prezinte, ulterior declarației vamale pentru produsele importate și punerii lor în liberă circulație, o factură comercială conformă cu angajamentul care să permită să se beneficieze de o scutire de taxa antidumping ca urmare a angajamentelor asumate de societatea exportatoare a acestor produse și acceptate de Comisie.

69 Articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 prevede că „[i]mporturile declarate pentru punerea în liberă circulație, facturate de societăți ale căror angajamente au fost acceptate de Comisie și ale căror denumiri figurează în Decizia de punere în aplicare [2015/87], sunt scutite de taxa antidumping instituită de articolul 1, cu condiția ca […] astfel de importuri să fie însoțite de o factură conformă cu angajamentul, care este o factură comercială conținând cel puțin elementele și declarația menționate în anexa la prezentul regulament”.

70 Or, economia articolului 2 alineatul (1) litera (b) menționat implică faptul că scutirea de taxa antidumping pe care o prevede nu poate fi acordată, așa cum se indică în mod expres în acesta, decât atunci când importurile declarate pentru punerea în liberă circulație sunt însoțite de o asemenea factură conformă cu angajamentul. La fel cum susține Comisia în observațiile sale scrise, trebuie să se deducă de aici că, în conformitate cu sensul acestei dispoziții, factura respectivă trebuie să fie prezentată la momentul declarării mărfurilor la autoritățile vamale, în vederea punerii lor în liberă circulație.

71 În această privință, considerentul (184) al Regulamentului de punere în aplicare 2015/82 precizează că, „[î]n vederea monitorizării eficiente de către Comisie și autoritățile vamale a conformității societăților cu angajamentele luate, atunci când se solicită autorității vamale punerea în liberă circulație, scutirea de taxa antidumping este condiționată de […] prezentarea unei facturi conforme cu angajamentul, care este o factură comercială conținând cel puțin informațiile și declarația prevăzute în anexă”.

72 În plus, considerentul (11) al Deciziei de punere în aplicare 2015/87 enunță că, pentru a permite Comisiei să monitorizeze eficient respectarea angajamentelor de către societățile exportatoare, atunci când cererea de punere în liberă circulație în temeiul angajamentelor este prezentată autorităților vamale competente, scutirea de taxa antidumping este condiționată de prezentarea unei facturi care trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute în anexa la Regulamentul de punere în aplicare

2015/82. Considerentul amintit adaugă, printre altele, că aceste informații sunt, de asemenea, necesare pentru a permite autorităților vamale să verifice cu suficientă precizie dacă transporturile corespund documentelor comerciale.

73 Prin urmare, articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 impune ca factura comercială conformă cu angajamentul pe care o menționează să fie prezentată la momentul declarației vamale pentru produsele la care se referă, iar nu ulterior.

74 De altfel, după cum reiese din cuprinsul punctului 57 din prezenta hotărâre, articolul 2 alineatul (2) din acest regulament de punere în aplicare deduce în mod expres consecințele lipsei uneia dintre condițiile enumerate la articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare menționat, precizând că se instituie o datorie vamală în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație ori de câte ori se constată că, în ceea ce privește importurile menționate la alineatul (1) al acestui articol, una sau mai multe dintre condițiile menționate nu sunt îndeplinite.

75 Cu privire la acest aspect, considerentul (186) al aceluiași regulament de punere în aplicare precizează că nașterea unei datorii vamale în asemenea condiții în sarcina importatorilor are loc „chiar dacă Comisia a acceptat un angajament oferit de producătorul de la care [acești importatori] au cumpărat în mod direct sau indirect”.

76 În ceea ce privește finalitatea condiției stabilite la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/82, din cuprinsul punctului 72 din prezenta hotărâre reiese că aceasta urmărește în esență să permită atât Comisiei, cât și autorităților vamale ale statelor membre, pe de o parte, să se asigure că, la momentul cererii de punere în liberă circulație, societățile exportatoare își respectă angajamentele și, pe de altă parte, să verifice cu suficientă precizie că importurile corespund documentelor comerciale.

77 Prin urmare, este necesar să se considere că reglementarea antidumping în discuție în litigiul principal are un domeniu de aplicare diferit față de cea care a fost examinată în Hotărârea din 12 octombrie 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754), prin care s-a statuat că articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 412/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică originare din Republica Populară Chineză (JO 2013, L 131, p. 1), trebuia să fie interpretat în sensul că nu interzice importatorilor vizați să prezinte o factură comercială ulterior declarației vamale.

78 Astfel, articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 412/2013 nu prevedea momentul la care factura comercială trebuia să fie prezentată autorităților vamale, limitându-se să dispună că „[a]plicarea nivelurilor individuale ale taxei antidumping specificate pentru societățile menționate la alineatul (2) este condiționată de prezentarea în fața autorităților vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, care îndeplinește cerințele prevăzute în anexa II”.

79 Din tot ceea ce precedă rezultă că Regulamentul de punere în aplicare 2015/82 conține o dispoziție, mai precis articolul 2 alineatul (1) din acest regulament de punere în aplicare, care, în conformitate cu articolul 1 alineatul (4), derogă în mod expres de la dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale, printre care se numără articolele 78 și 236 din Codul vamal.

80 În consecință, este necesar să se răspundă la a doua întrebare că o factură conformă cu angajamentul, care conține toate elementele enumerate în anexa la Regulamentul de punere în aplicare 2015/82, nu poate fi prezentată, în scopul obținerii scutirii prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din acest regulament de punere în aplicare, în cadrul procedurii instituite la articolul 236 din Codul vamal, inițiată în vederea rambursării taxelor antidumping.

Cu privire la cheltuielile de judecată

81 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

1) **Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/82 al Comisiei din 21 ianuarie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză, ca urmare a unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor efectuată în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului și a unor reexaminări intermediare parțiale efectuate în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 trebuie să fie interpretat în sensul că importurile de mărfuri nu pot fi scutite de taxa antidumping instituită la articolul 1 din acest regulament de punere în aplicare atunci când factura necesară pentru obținerea unei asemenea scutiri nu menționează, în declarația prevăzută la punctul 9 din enumerarea care figurează în anexa la regulamentul de punere în aplicare amintit, Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/87 a Comisiei din 21 ianuarie 2015 de acceptare a unui angajament oferit în cadrul procedurii antidumping privind importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză, ci Decizia 2008/899/CE a Comisiei din 2 decembrie 2008 de acceptare a unui angajament oferit în cadrul procedurii antidumping privind importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză.**

2) **O factură conformă cu angajamentul, care conține toate elementele enumerate în anexa la Regulamentul de punere în aplicare 2015/82, nu poate fi prezentată, în scopul obținerii scutirii prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din acest regulament de punere în aplicare, în cadrul procedurii instituite la articolul 236 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013, inițiată în vederea rambursării taxelor antidumping.**

Semnături